

การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมิณของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและ ประเมินทางการศึกษา

AN EVALUATION RESEARCH SYNTHESIS OF THESIS RELATE TO RESEARCH AND EVALUATION IN EDUCATION PROGRAM

ณัฐพิพัฒน์ ดอกเทียน¹, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรา โตบัว²

Natpipat Doktean¹, Assistant Professor dr.Suntara Tobua²

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์¹⁻²

natpipat.doktean@gmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมินของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ งานวิจัยเชิงประเมินของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ในระดับปริญญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 - 2559 จากการสืบค้นฐานข้อมูล ThaiLIS จำนวน 98 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยและแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลจากการวิจัย 1) ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัย ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยของกลุ่มสถาบันการศึกษาภาคกลาง (ร้อยละ 45.92) 2) คุณภาพงานวิจัย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 98.98) 3) ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมิน ส่วนใหญ่เป็นการประเมินที่ยึดจุดประสงค์ของโครงการหรืองานเป็นหลัก (ร้อยละ 73.44) โดยเลือกใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปป์มากที่สุด (ร้อยละ 34.69) ขอบข่ายของสิ่งที่ประเมินส่วนใหญ่ คือ หลักสูตร (ร้อยละ 27.55) และสิ่งที่มุ่งประเมินมากที่สุด คือ ผลผลิต (ร้อยละ 90.82) ระยะเวลาที่มีการดำเนินการประเมินมากที่สุด คือ หลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน (ร้อยละ 89.80) แหล่งข้อมูลส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา/นิสิต (ร้อยละ 68.37) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยสร้างเอง โดยเป็นแบบสอบถามมากที่สุด (ร้อยละ 100.00) และวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ตรวจสอบความตรงโดยการหาค่า IOC ตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสันและวิธีหาสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ตรวจสอบความยาก ตรวจสอบอำนาจจำแนก และตรวจสอบความเป็นปรนัย การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ใช้ ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ 91.84) งานวิจัยส่วนใหญ่มีเกณฑ์การประเมิน โดยเป็นเกณฑ์สัมบูรณ์ (ร้อยละ 94.90) และแนวโน้มในการเลือกใช้รูปแบบการประเมิน ประเภทของการประเมินและรูปแบบการประเมินที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ ประเภทของการประเมินที่ยึดจุดประสงค์ของโครงการหรืองานเป็นหลัก และรูปแบบชิปป์

คำสำคัญ: สังเคราะห์งานวิจัย, งานวิจัยเชิงประเมิน, การวิจัยและประเมินทางการศึกษา, วิทยานิพนธ์

Abstract

The purpose of this research was to synthesize on thesis relate to research and evaluation in education program from the academic years 2530 to 2559. The populations were 98 theses relate to research and evaluation in education program. The research tools consisted of evaluation quality of research form and synthesis record forms. The data were analyzed by frequencies, percentages and content analysis.

The results indicated: 1) The database on research: Most of the thesis were central region 45.92%. 2) The quality of research: Most of the thesis were excellent quality 98.98%. 3) The synthesis of the finding : Type of evaluation mostly were goal-based evaluation 73.44% and evaluation models mostly CIPP model 34.69%. Scopes of evaluation mostly were curriculum 27.55% and product 90.82%. Most of the thesis were took place at the end of project 89.80%. The subjects were used in student 68.37%. All of the research instruments formulated by researcher 100.00% and the questionnaire mostly were constructed 100.00%. The checking of the tool quality method was IOC, Kuder-Richardson, Alpha coefficient, difficulty, discrimination, and objectivity. Most of the thesis were analyzed by mean 91.84%. The Most popular Type of evaluation were goal-based evaluation and the most of evaluation model were CIPP model.

Keywords: synthesis, evaluation research, research and evaluation, thesis

บทนำ

การประเมินเป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่การปรับปรุงและการพัฒนาในหลายด้าน ทั้งด้านการเมือง ด้านการบริหาร เศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรม และด้านการศึกษา ดังนั้นในปัจจุบันทั้งภาครัฐ เอกชน ธุรกิจ องค์กรอิสระ หรือ ภาคประชาคมต่าง ๆ จึงเห็นความสำคัญของการประเมินมากขึ้น โดยการประเมินทางการศึกษาเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าในบริบทของขบวนการศึกษาต่าง ๆ เช่น การประเมินสื่อการสอน การประเมินการเรียนรู้ การประเมินการสอน การประเมินหลักสูตร การประเมินโครงการ การประเมินพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนการประกันคุณภาพ และการประเมินองค์การทางการศึกษา เป็นต้น

จากความสำคัญของการประเมินดังที่กล่าวมา จึงมีการสร้างหลักสูตรของสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินในระดับบัณฑิตศึกษาและได้มีการผลิตบัณฑิตจบไปเป็นจำนวนมาก จึงมีงานวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องการวิจัยเชิงประเมินขึ้นมามาก และจากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยเชิงประเมินของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาจากกลุ่มสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีทั้งจุดเหมือนและจุดต่าง โดยงานวิจัยเชิงประเมินบางเล่มแม้จะจัดอยู่ในประเภทการประเมินแบบเดียวกัน หรือผู้ประเมินเลือกใช้รูปแบบการประเมินรูปแบบเดียวกัน แต่วิธีการดำเนินการประเมินอาจจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้ประเมินและบริบทของการประเมินนั้น ซึ่งจากข้อค้นพบจุดเหมือนกันและจุดต่างของงานวิจัยเชิงประเมินตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้สามารถนำไปสู่การสรุปลักษณะการทำงานวิจัยเชิงประเมินตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสม

ทั้งนี้ การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการศึกษาหาข้อเท็จจริง เพื่อตอบปัญหาการวิจัยที่นักวิจัยสนใจศึกษา โดยทำการรวบรวมรายงานการวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ มาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปที่แท้จริง

ผลที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยแสดงถึงองค์ความรู้ที่สรุปสมบูรณ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาในเรื่องนั้น ๆ ดังที่นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยหรือการปริทัศน์งานวิจัย (Research review) โดยสรุปไว้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เพื่อตอบปัญหาวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการ โดยการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมิณนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การสังเคราะห์งานวิจัยโดยใช้ทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยในการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเลือกการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยและสร้างข้อสรุปต่าง ๆ ทั้งจุดร่วมและจุดต่างของงานวิจัยเชิงประเมิณของวิทยานิพนธ์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดประเด็นสังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการสังเคราะห์ แล้วใช้วิธีการอ่านงานวิจัยแต่ละเรื่องอย่างละเอียด จากนั้นจึงสรุปให้เห็นภาพรวมของงานวิจัยทั้งหมดที่นำมาสังเคราะห์ในแต่ละประเด็นว่ามีลักษณะหรือข้อค้นพบที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมิณของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาคั้งนี้ มุ่งสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 1) ประเภทการประเมิน 2) รูปแบบการประเมิน 3) วิธีการดำเนินการประเมิน และ 4) แนวโน้มของประเภทและการเลือกใช้รูปแบบการประเมินตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งผลการศึกษาลักษณะงานวิจัยเชิงประเมิณของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาในด้านต่าง ๆ ข้างต้น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จะทำให้ทราบถึงลักษณะการทำงานวิจัยเชิงประเมิณของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาในภาพรวมทั้งประเภทการประเมิน รูปแบบการประเมิน วิธีการดำเนินการประเมิน และแนวโน้มของประเภทและการเลือกใช้รูปแบบการประเมิน นอกจากนี้ยังทำให้ทราบถึงจุดเด่นและจุดด้อยในการทำงานวิจัยเชิงประเมิณของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะทำให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาได้สารสนเทศสำหรับเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและทิศทางในการวิจัยเชิงประเมิณของบัณฑิต และยังทำให้บัณฑิตสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาได้สารสนเทศสำหรับเป็นข้อมูลในการประกอบการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการทำวิจัยเชิงประเมิณของตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมิณของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 – 2559

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยเชิงประเมิณของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาในระดับปริญญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 - 2559 จากการสืบค้นฐานข้อมูล ThaiLis จำนวน 98 เล่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มสถาบันศึกษามหาภาคเหนือ กลุ่มสถาบันศึกษามหาภาคกลาง กลุ่มสถาบันศึกษามหาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกลุ่มสถาบันศึกษามหาภาคใต้
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมิณของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ประเภทการประเมิน รูปแบบการประเมิน วิธีการดำเนินการประเมิน และแนวโน้มของประเภทและการเลือกใช้รูปแบบการประเมินตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชุด ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัย เครื่องมือแต่ละชุดมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย ประกอบด้วย 1) ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย 2) การประเมินคุณภาพของงานวิจัยเชิงประเมิน และ 3) เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพงานวิจัย โดยแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 40 ข้อ และจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และจากการตรวจสอบความสอดคล้องของผลการประเมินคุณภาพงานวิจัยโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันหา พบว่า ในภาพรวมแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยมีค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.99 ขึ้นไป

2. แบบบันทึกข้อมูลงานวิจัย ประกอบด้วย 1) ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัย ได้แก่ ชื่องานวิจัย ชื่อผู้วิจัย ปีที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ ระดับการศึกษา กลุ่มสถาบันการศึกษา และ 2) ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมิน ได้แก่ ประเภทการประเมิน รูปแบบการประเมินและวิธีการดำเนินการประเมิน โดยแบบบันทึกข้อมูลมีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 11 ข้อและจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า แบบบันทึกข้อมูลงานวิจัยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยเชิงประเมินของบัณฑิตสาขาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ในระดับปริญญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี.ศ.2530 – 2559 ด้วยตนเอง โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. สืบค้นงานวิจัยจากฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLIS ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยคำสำคัญในการสืบค้น ได้แก่ การประเมิน ประเมิน การประเมินทางการศึกษา การศึกษา ศึกษาศาสตร์ การวิจัยและประเมิน และพิจารณางานวิจัยตามคุณสมบัติที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ดังนี้ 1) เป็นงานวิจัยเชิงประเมิน 2) เป็นวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตสาขาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ในระดับปริญญาโท และ 3) เป็นงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี.ศ.2530 - 2559 จากการพิจารณาพบว่า มีงานวิจัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของผู้วิจัยกำหนด จำนวน 98 เล่ม

2. นำงานวิจัยที่เป็นไปตามคุณสมบัติที่ผู้วิจัยกำหนดมาอ่านโดยละเอียดเพื่อประเมินคุณภาพงานวิจัยด้วยแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และจัดบันทึกสาระสำคัญของงานวิจัยที่ได้ลงในแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินคุณภาพงานวิจัยและการจัดบันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัยมาวิเคราะห์สังเคราะห์ ข้อมูลด้วยความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

4. สรุปและนำเสนอข้อมูลที่ค้นพบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มสถาบันที่ผลิตงานวิจัยและปี ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ พิมพ์งานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการคำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวิธีการคำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัยเชิงประเมิน ซึ่งประกอบด้วย ขอบข่ายของสิ่งที่ประเมิน สิ่งที่ต้องประเมิน ต้องการประเมิน ลำดับเวลาในการประเมิน แหล่งข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน การตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน การวิเคราะห์ข้อมูล เกณฑ์การประเมิน วิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการคำนวณค่าความถี่ ค่าร้อยละ และวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มของประเภทและการเลือกใช้รูปแบบการประเมินตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการคำนวณค่าความถี่ ค่าร้อยละ และวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีขั้นตอน

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยจากการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมินของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาในระดับปริญญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 - 2559 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัย พบว่า กลุ่มสถาบันการศึกษาที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยมากที่สุด คือ กลุ่มสถาบันการศึกษาภาคกลาง จำนวน 45 เล่ม (ร้อยละ 45.92) รองลงมา คือ กลุ่มสถาบันการศึกษาภาคเหนือ จำนวน 33 เล่ม (ร้อยละ 33.67) กลุ่มสถาบันการศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 16 เล่ม (ร้อยละ 16.33) และกลุ่มสถาบันการศึกษาภาคใต้ จำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 4.08) ตามลำดับ โดยช่วงปีที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยเชิงประเมินมากที่สุด คือ ปีพ.ศ. 2550 - 2555 จำนวน 28 เล่ม (ร้อยละ 28.57) รองลงมา คือ ปีพ.ศ.2545 - 2550 จำนวน 27 เล่ม (ร้อยละ 27.55) และปีพ.ศ. 2541 - 2545 จำนวน 20 เล่ม (ร้อยละ 20.41) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์คุณภาพของงานวิจัย พบว่า คุณภาพของงานวิจัยอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 97 เล่ม (ร้อยละ 98.98)

3. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมิน

3.1 ประเภทของการประเมิน พบว่า เมื่อแบ่งประเภทการประเมินตามจุดมุ่งหมายของการประเมินเป็นการประเมินเพื่อสรุปผลมากที่สุด จำนวน 36 เล่ม (ร้อยละ 36.73) เมื่อแบ่งประเภทการประเมินตามหลักยึดในการประเมินเป็นการประเมินที่ยึดจุดประสงค์ของโครงการหรืองานเป็นหลักมากที่สุด จำนวน 72 เล่ม (ร้อยละ 73.47) และเมื่อแบ่งประเภทการประเมินตามลำดับเวลาที่ประเมิน เป็นการประเมินหลังการดำเนินงาน จำนวน 52 เล่ม (ร้อยละ 53.06) มากที่สุด

3.2 รูปแบบการประเมินที่ผู้ประเมินเลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ รูปแบบชิปปี้ จำนวน 34 เล่ม (ร้อยละ 34.69) รูปแบบยึดจุดมุ่งหมาย จำนวน 14 เล่ม (ร้อยละ 14.29) และรูปแบบยึดสภาพจริง จำนวน 10 เล่ม (ร้อยละ 10.20) ตามลำดับ แต่ในการเลือกการประเมินรูปแบบชิปปี้มาใช้นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ขั้นตอนในการประเมินไม่ได้ดำเนินการประเมินควบคู่ไปกับการดำเนินโครงการตามแนวคิดของการประเมินรูปแบบชิปปี้ โดยมีการประเมินหลังจบการดำเนินงานแล้วเพียงขั้นตอนเดียวเท่านั้น

3.3 ขอบข่ายของสิ่งที่ประเมินเป็นการประเมินหลักสูตร จำนวน 27 เล่ม (ร้อยละ 27.55) มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การประเมินโครงการ จำนวน 26 เล่ม (ร้อยละ 26.53) และการประเมินองค์กร จำนวน 19 เล่ม (ร้อยละ 19.39) ตามลำดับ

3.4 สิ่งที่ต้องการประเมิน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการประเมินผลผลิต จำนวน 89 เล่ม (ร้อยละ 90.82) รองลงมา คือ กระบวนการ จำนวน 84 เล่ม (ร้อยละ 85.71) และปัจจัยเบื้องต้น จำนวน 62 เล่ม (ร้อยละ 63.27) ตามลำดับ

3.5 ลำดับเวลาในการประเมิน พบว่า เป็นการประเมินหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานมากที่สุด จำนวน 88 เล่ม (ร้อยละ 89.80) รองลงมาคือ ระหว่างการปฏิบัติงาน จำนวน 36 เล่ม (ร้อยละ 36.73) และระยะก่อนเริ่มปฏิบัติงาน จำนวน 11 เล่ม (ร้อยละ 11.22)

3.6 แหล่งข้อมูลในการประเมินเป็นบุคคลและเอกสาร จำนวน 97 เล่ม (ร้อยละ 98.98) โดยแหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคลส่วนใหญ่ คือ นักเรียน/นักศึกษา/นิสิต จำนวน 67 เล่ม (ร้อยละ 68.37)

3.7 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยทั้งหมดจำนวน 98 เล่ม ผู้ประเมินสร้างเครื่องมือด้วยตนเอง ทั้งหมดจำนวน 98 เล่ม (ร้อยละ 100.00) โดยส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถามมากที่สุด จำนวน 98 เล่ม (ร้อยละ 100.00)

3.8 รูปแบบเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลและวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ พบว่า 1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการค่า IOC ใช้กับเครื่องมือประเภท แบบสอบ แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึก และแบบวัดเจตคติ 2) การตรวจสอบความเชื่อมั่น แบบการวัดความสอดคล้องภายใน โดยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน ใช้กับเครื่องมือประเภท แบบสอบ และโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์อัลฟา ใช้กับเครื่องมือประเภท แบบสอบ แบบสอบถาม แบบวัดเจตคติ 3) การตรวจสอบความยาก ใช้กับเครื่องมือประเภท แบบสอบ 4) การตรวจสอบอำนาจจำแนก ใช้กับเครื่องมือประเภท แบบสอบ แบบสอบถาม 5) การตรวจสอบความเป็นปรนัย โดยการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาความเข้าใจของผู้ตอบ ใช้กับเครื่องมือประเภท แบบสอบ แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึก แบบวัดเจตคติและโดยการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา/ประเด็น/นิยาม ใช้กับเครื่องมือประเภท แบบสอบ แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึก แบบวัดเจตคติ

3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ประเมินเลือกใช้ค่าเฉลี่ยมากที่สุด จำนวน 90 เล่ม (ร้อยละ 91.84) และรองลงมา คือ ร้อยละ จำนวน 88 เล่ม (ร้อยละ 89.80) และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา จำนวน 75 เล่ม (ร้อยละ 76.53)

3.10 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินเป็นเกณฑ์สัมบูรณ์มากที่สุด จำนวน 93 เล่ม (ร้อยละ 94.90)

4. แนวโน้มของประเภทและการเลือกใช้รูปแบบการประเมิน

4.1 ประเภทของการประเมิน พบว่า ตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 - 2559 งานวิจัยเชิงประเมินของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ในระดับปริญญาโท ทั้งในภาพรวมและในรายช่วงปีเป็นการประเมินที่ยึดจุดประสงค์ของโครงการหรืองานเป็นหลักมากกว่าการประเมินที่อิสระไม่มียึดจุดประสงค์โครงการหรืองานเป็นหลัก ดังนั้น การประเมินที่ยึดจุดประสงค์ของโครงการหรืองานเป็นหลักจึงเป็นการประเมินได้รับความนิยมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และจากการสังเคราะห์งานวิจัยยังพบว่า การประเมินที่ยึดจุดประสงค์ของโครงการหรืองานเป็นหลักเป็นประเภทการประเมินที่มีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอีกด้วย

4.2 รูปแบบการประเมิน พบว่าตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 - 2559 งานวิจัยเชิงประเมินของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ในระดับปริญญาโท ในภาพรวมเลือกใช้รูปแบบการประเมินรูปแบบชิปมากที่สุด ดังนั้น รูปแบบการประเมินที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ รูปแบบชิป โดยการจากสังเคราะห์งานวิจัยยังพบว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีการเลือกใช้รูปแบบการประเมินรูปแบบชิปมาอย่างต่อเนื่องในทุกช่วงปีที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัย

อภิปรายผล

จากการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมินของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ในระดับปริญญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 - 2559 ผู้วิจัยได้ข้อวิจารณ์ตามข้อค้นพบจากการวิจัยในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ประเภทของการประเมินส่วนใหญ่เป็นการประเมินที่ยึดจุดประสงค์ของโครงการหรืองานเป็นหลัก จำนวน 72 เล่ม (ร้อยละ 73.47) เนื่องจากการประเมินที่ยึดจุดประสงค์ของโครงการหรืองานเป็นหลักเป็นการประเมินที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมิน โดยเป็นการประเมินที่ไปตรวจสอบว่าโครงการบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ผู้รับผิดชอบโครงการจึงให้ความสำคัญกับการประเมินตามจุดประสงค์ รวมทั้งขอบเขตของโครงการที่ชัดเจน แต่ยังมีข้อจำกัดในกรณีที่ยึดจุดประสงค์ของโครงการไม่ชัดเจนหรือกำหนดไม่สอดคล้องกับลักษณะของโครงการ ก็อาจเกิดปัญหาในการประเมินขึ้นได้อีกทั้งยังเป็นการประเมินที่ได้สารสนเทศจากการประเมินอย่างจำกัดอีกด้วย (พิสนุ พองศรี, 2556)

2. รูปแบบการประเมินที่ผู้ประเมินเลือกใช้มากที่สุด คือ รูปแบบชิปปี้ เนื่องจากการประเมินรูปแบบชิปปี้เป็นที่ยอมรับกันแพร่หลายมากที่สุดโดยเฉพาะในการประเมินโครงการต่าง ๆ เพราะว่าการประเมินให้สารสนเทศที่ครอบคลุม มีการพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ประกอบการประเมิน จากการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมิน พบว่า งานวิจัยเชิงประเมินที่ผู้ประเมินเลือกใช้รูปแบบชิปปี้เป็นตัวแบบในการประเมินส่วนใหญ่ไม่ได้ดำเนินการประเมินควบคู่ไปกับการดำเนินโครงการตั้งแต่ก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างการดำเนินโครงการ และหลังเสร็จสิ้นการดำเนินโครงการ โดยผู้ประเมินมักจะดำเนินการประเมินในระยะหลังจบการดำเนินงานเพียงขั้นตอนเดียว ซึ่งไม่เป็นไปตามแนวคิดของรูปแบบชิปปี้ที่ต้องดำเนินการประเมินใน 3 ระยะด้วยกัน คือ ก่อนการดำเนินงาน ระหว่างการดำเนินงาน และหลังจบการดำเนินงาน สอดคล้องกับที่สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2551) ได้อธิบายอย่างสรุปไว้ว่า งานวิจัยหลายเล่มมีการนำรูปแบบการประเมินรูปแบบชิปปี้ไปใช้โดยไม่ครบตามระยะเวลาในการประเมิน โดยการตัดระยะในการประเมินออกบางระยะเวลาออกไป ทำให้สารสนเทศที่ได้ลดคุณค่าลง และส่งผลต่อการตัดสินใจได้

3. ขอบข่ายของสิ่งที่มุ่งประเมินที่มีจำนวนมากที่สุด คือ การประเมินหลักสูตร จำนวน 27 เล่ม (ร้อยละ 27.55) โดยโครงการทางการศึกษาที่จำเป็นต้องประเมิน คือ หลักสูตร ซึ่งหลักสูตรเป็นกลไกสำคัญของการศึกษาทุกระดับ โดยเป็นกรอบในการวางแผนการศึกษา การประมวลวิชาต่าง ๆ และการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้นสาเหตุที่การประเมินหลักสูตรมีความสำคัญนั้นก็เพราะการประเมินหลักสูตรจะทำให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม รวมทั้งทำให้ทราบถึงความสำเร็จ จุดอ่อน จุดแข็ง ปัญหาและอุปสรรคได้ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2556) ขอบข่ายของสิ่งที่ประเมินรองลงมา คือ การประเมินโครงการ จำนวน 25 เล่ม (ร้อยละ 25.51) เนื่องจากการประเมินโครงการมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตโครงการ โดยภายใต้สารสนเทศที่ถูกต้องครอบคลุม จะทำให้ได้ข้อสรุปจากการประเมินโครงการที่ชัดเจนและสามารถแสดงถึงความโปร่งใสในการดำเนินงานของผู้รับผิดชอบทุกฝ่าย (พิสนุ พงศ์ศรี, 2556)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ประเมินสร้างเครื่องมือด้วยตนเองทั้งหมดจำนวน 98 เล่ม (ร้อยละ 100.00) โดยเป็นแบบสอบถามมากที่สุด จำนวน 98 เล่ม (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือ แบบสัมภาษณ์ จำนวน 56 เล่ม (ร้อยละ 57.14) และสังเกตจำนวน 21 เล่ม (ร้อยละ 21.43) เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินสามารถใช้ได้ทั้งเครื่องมือที่มีอยู่แล้วหรือเครื่องมือที่สร้างขึ้นใหม่ ขึ้นอยู่กับผู้ประเมินเป็นหลัก แต่ในกรณีที่ผู้ประเมินสร้างเครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง ผู้ประเมินจะต้องสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการประเมิน ข้อคำถามมีความเฉพาะเจาะจง และมีความเป็นปรนัย (สมคิด พรหมจ้อย, 2552)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ประเมินเลือกใช้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด จำนวน 90 เล่ม (ร้อยละ 91.84) และรองลงมา คือ ร้อยละ จำนวน 88 เล่ม (ร้อยละ 89.80) และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจำนวน 75 เล่ม (ร้อยละ 76.53) เนื่องจากข้อมูลในการประเมินส่วนใหญ่เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ไม่ใช่การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ค่าสถิติที่ใช้จึงเป็นค่าสถิติบรรยายที่ใช้ในการอธิบายลักษณะของข้อมูล อีกทั้งสมคิด พรหมจ้อย (2552) ยังสรุปเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินไว้ว่า กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินจะไม่ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ยุ่งยากซับซ้อนมากนัก อาจใช้วิธีการเชิงสถิติบ้าง ตามความจำเป็น เช่น ถ้าเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ สามารถนำมาวิเคราะห์โดยสถิติต่าง ๆ เช่น ค่าเฉลี่ย ร้อยละ การแจกแจงความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้นได้ ส่วนข้อมูลที่ไม่ใช่เชิงปริมาณนั้นสามารถวิเคราะห์ได้โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

6. งานวิจัยเชิงประเมินมีเกณฑ์ในการประเมินระบุไว้ชัดเจน จำนวน 94 เล่ม (ร้อยละ 95.92) มีเพียงจำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 4.08) เท่านั้นที่ไม่มีเกณฑ์ระบุไว้ชัดเจน เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินส่วนใหญ่เห็นสอดคล้องกันว่า นักประเมินจะต้องพิจารณากำหนดเกณฑ์การประเมินให้สอดคล้องกับสิ่งที่ประเมินและบทบาทหน้าที่ของนักประเมินนั้น ๆ โดยจะต้อง

แสวงหาเกณฑ์การประเมินที่มีความเที่ยงตรงถูกต้อง สมเหตุสมผล และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2551) ส่วนเกณฑ์ที่ใช้ในงานวิจัยเชิงประเมินของบัณฑิตสาขาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ในระดับปริญญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 - 2559 ส่วนใหญ่ เป็นเกณฑ์สัมบูรณ์ จำนวน 93 เล่ม (ร้อยละ 94.90) มีเพียงจำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 2.04) เท่านั้นที่เป็นเกณฑ์สัมพัทธ์เนื่องจากการวัดผลสำเร็จของโครงการใดขึ้นอยู่กับบริบทของโครงการนั้นโดยเฉพาะ จึงไม่ควรนำผลมาเปรียบเทียบระหว่างโครงการเนื่องจากโครงการต่าง ๆ มีธรรมชาติที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเปรียบเทียบผลระหว่างโครงการไม่น่าจะให้คำตอบที่ถูกต้องหรือเป็นประโยชน์ต่อการนำผลประเมินไปใช้ (Cronbach, n.d. อ้างใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2554) อีกทั้งไม่ควรเปรียบเทียบผลระหว่างโครงการแต่ควรเปรียบเทียบผลของโครงการกับมาตรฐานของโครงการนั้น ๆ มากกว่า (Stake, 1967)

7. ผลการประเมินคุณภาพของงานวิจัย พบว่า งานวิจัยเชิงประเมินที่นำมาสังเคราะห์มีระดับคุณภาพวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่อยู่ในดีมาก (ร้อยละ 98.98) โดยลักษณะของงานวิจัยเชิงประเมินของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาที่ไม่ผ่านการประเมินมากที่สุด คือ การระบุผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากผลการประเมินมีความชัดเจน จำนวน 19 เล่ม (ร้อยละ 19.39) ทั้งนี้มาตรฐานการประเมินในหมวดมาตรฐานการใช้ประโยชน์ กำหนดความเป็นประโยชน์ของผลการประเมิน ต้องตอบสนองต่อความต้องใช้สารสนเทศของผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุม ทันเวลา และมีผลต่อการนำไปใช้ โดยมาตรฐานการใช้ประโยชน์นี้ ประกอบด้วยเกณฑ์ 8 คุณลักษณะ ซึ่ง 1 ใน 8 คุณลักษณะนี้ คือ การระบุผู้เกี่ยวข้องที่ต้องการใช้สารสนเทศ (Stufflebeam, 1971) และลักษณะของงานวิจัยเชิงประเมินที่ไม่ผ่านการประเมินรองลงมาคือ การรายงานกระบวนการประเมินมีความชัดเจนทุกขั้นตอน จำนวน 17 เล่ม (ร้อยละ 17.35) และการเขียนรายงานการประเมินมีความถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่านผลการประเมิน จำนวน 7 เล่ม (ร้อยละ 7.14) ซึ่งหลักในการประเมินควรมีการรายงานผลการประเมินมุ่งนำข้อมูลการประเมินไปใช้เพื่อการวินิจฉัย สั่งการ หรือตัดสินใจปรับปรุง และพัฒนางานโครงการซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ดังนั้นในขั้นตอนการรายงานผลการประเมินนี้นักประเมินจะต้องจัดทำรายงานการประเมินเพื่อนำเสนอให้ผู้บริหารได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ สำหรับรายงานการประเมินฉบับสมบูรณ์ทั่วไปจะมีรายละเอียดที่ชัดเจนครอบคลุมวัตถุประสงค์ ขอบเขตของการประเมิน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีการประเมิน ผลวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการประเมิน (สมคิด พรหมจ้อย, 2552)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า งานวิจัยเชิงประเมินส่วนใหญ่เลือกรูปแบบชิปปี้เป็นตัวแบบในการประเมิน แต่ในขั้นตอนการประเมินไม่ได้ดำเนินการประเมินควบคู่ไปกับการดำเนินโครงการตั้งแต่ก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างการดำเนินโครงการ และหลังเสร็จสิ้นการดำเนินโครงการ ดังนั้น ควรส่งเสริมให้นิสิตทำงานวิจัยเชิงประเมินให้ครบถ้วนและถูกต้องตามแนวคิดของรูปแบบการประเมิน

2. จากผลการวิจัย พบว่า ในงานวิจัยเชิงประเมินมีการเลือกใช้รูปแบบการหลากหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบชิปปี้ รูปแบบเพิร์ท รูปแบบยึดจุดมุ่งหมาย รูปแบบยึดผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รูปแบบอิสระจากจุดมุ่งหมาย และรูปแบบยึดสภาพจริง เป็นต้น ดังนั้น จากรูปแบบการประเมินที่หลากหลายนี้ ควรส่งเสริมให้นิสิตทำงานวิจัยเชิงประเมินโดยเลือกใช้รูปแบบการประเมินให้มีความเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการประเมิน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การสังเคราะห์งานวิจัยทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมของงานวิจัยเชิงประเมินของบัณฑิตสาขาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยเชิง

ประเมินของบัณฑิตสาขาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ในช่วงเวลาต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พบแนวโน้มการนำรูปแบบการประเมินมาใช้

2. การสังเคราะห์งานวิจัยทำให้ได้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการทำงานวิจัยเชิงประเมินของบัณฑิตทั้งในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินทางการศึกษาและบัณฑิตในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนั้น ควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงประเมินของบัณฑิตในสาขาวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้วย

เอกสารอ้างอิง

- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *การวิเคราะห์อภิมาน META-ANALYSIS*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2556). *เทคนิควิธีการประเมินโครงการ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). *ทฤษฎีการประเมิน*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2552). *เทคนิคการประเมินโครงการ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จตุพร ดีไซน์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2551). *วิทยาการประเมิน ศาสตร์แห่งคุณค่า*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Stake, R.E. (1967). The Countenance of Education Evaluation. *Teachers College Record*. 68: 523-540.
- Stufflebeam, D. L., et al. (1971). *Education Evaluation and Decision Making*. Itasca, Illinois: Peacock Publishing.

Translated Thai References

- Fongsee, Pitsanu. (2013). *Evaluation Techniques Method*. 5th ed. Bangkok: Property Print. (in Thai)
- Kanjanawasee, Sirichai. (2011). *Evaluation Theory*. 8th ed. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Phithiyanuwat, Somwang. (2008). *Evaluation Method Science of Value*. 4th ed. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Promjai, Somkid. (2009). *Project Evaluation Techniques*. 6th ed. Bangkok: Chatuporn Design. (in Thai)
- Wiratchai, Nongluck. (1999). *META-ANALYSIS*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)